



ת"פ 4325/02/21 - מדינת ישראל נגד עלאא נגיב, נביל סדר, זכריה בקרי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 4325-02-21 מדינת ישראל נ' נגיב (עציר) ואח'

16.3.2022

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. עלאא נגיב

2. נביל סדר

3. זכריה בקרי (עציר)

באת-כוח המאשימה: עו"ד ברכה בן אדרת (פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי))

בא-כוח הנאשם 1: עו"ד חאלד אזברגה

בא-כוח הנאשם 2: עו"ד מוחמד מחמוד

בא-כוח הנאשם 3: עו"ד חלדון נג'ם

גזר דין

על-פי הכרעת הדין מיום 6.1.2022, שלושת הנאשמים הורשעו במסגרת הסדר טיעון בהתאם להודאותיהם בעובדות כתב האישום המתוקן. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה בעניין העונש.

העבירות שבהן הורשעו הנאשמים, הן כלהלן:

הנאשם 1, עלאא נגיב, יליד 14.4.2001, הורשע בעבירות הבאות: **החזקת נשק בצוותא**, לפי סעיף 144(א) וסעיף 29 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**); **ניסיון הצתה שנעשה בצוותא**, לפי סעיף 448(א) סיפה וסעיפים 25 ו-29 בחוק; **מעשה פזיזות ורשלנות שנעשה בצוותא**, לפי סעיף 338(א)(3) וסעיף 29 בחוק; **התפרעות**, לפי סעיף 152 בחוק.

הנאשם 2, נביל סדר, יליד 1.4.2002, הורשע בעבירות הבאות: **החזקת נשק בצוותא**, לפי סעיף 144(א) וסעיף 29 בחוק; **ניסיון הצתה שנעשה בצוותא**, לפי סעיף 448(א) סיפה וסעיפים 25 ו-29 בחוק; **סיוע להצתה שנעשה בצוותא**, לפי סעיף 448(א) רישה וסעיפים 29 ו-31 בחוק; **מעשה פזיזות ורשלנות שנעשה בצוותא**, לפי סעיף 338(א)(3) וסעיף 29 בחוק; **התפרעות**, לפי סעיף 152 בחוק.



הנאשם 3, זכריה בקרי, יליד 14.6.2001, הורשע בעבירות הבאות: **סיוע לניסיון הצתה בצוותא**, לפי סעיף 448(א) סיפה וסעיפים 25, 29 ו-31 בחוק; **מעשה פזיזות ורשלנות שנעשה בצוותא**, לפי סעיף 338(א)(3) ו-29 בחוק; **התפרעות**, לפי סעיף 152 בחוק.

2. בשל גילם של הנאשמים חלה חובה להגשת תסקירים לעונש בעניינם מטעם שירות המבחן. התסקירים הוגשו סמוך לשיבת הטיעונים לעונש, שהתקיימה ביום 9.3.2022.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. לנאשמים ולמוסטפא אבו סנינה (להלן - **מוסטפא**) הייתה היכרות מוקדמת. מספר ימים קודם ליום 24.12.2020 החליט הנאשם 1 לירות זיקוקים אל עבר המבוא אל-מג'לס שבעיר העתיקה בירושלים. במקום זה בדרך כלל נמצאים שוטרים המאבטחים את האזור, שאף מרושת במצלמות 'מבט 2000' המשמשות לאבטחת הציבור (להלן - **מבוא אל-מג'לס** או **עמדת המשטרה**). הנאשם 1 ביקש לעשות כאמור, במטרה לעורר פחד בקרב יהודים הנוהגים להגיע אל שכונת באב אל מג'לס בעיר העתיקה ולקלל את תושבי המקום וכדי להניא את אותם יהודים מלהגיע אל המקום.

הנאשם 1 פנה אל מוסטפא, הציע לו להפר את הסדר במבוא אל-מג'לס וכן ביקש ממנו להציע לנאשמים 2 ו-3 להצטרף אליהם. מוסטפא נענה לכך ולבקשתו והשניים סיכמו שהנאשם 1 ירכוש את הזיקוקים. מוסטפא אמנם הציע לנאשמים 2 ו-3 להצטרף והם הסכימו (להלן - **הקשר**). לשם קידום הקשר, רכש הנאשם 1 ביום 21.12.2020 בעזרייה שש כוורות זיקוקים תמורת סך ₪ 700 והעביר אותן אל מוסטפא, כדי שיכין אותם לעימות שתוכנן. כעבור יומיים-שלושה, קודם ליום 24.12.2020, פגש מוסטפא את ע', יליד 2004 וכדי לקדם את הקשר, מסר לידי קרטון שבתוכו היו הזיקוקים (להלן - **קרטון הזיקוקים**), וביקש ממנו להניחו ב'חוש סת אמינה', סימטה הסמוכה למבוא אל מג'לס וע' הסכים לעשות כן. למחרת שוב פגש מוסטפא את ע' וביקש ממנו לרכוש מקלות ולהניחם באותו מקום, כדי לחבר אותם לזיקוקים ובכך לאפשר את ירי הזיקוקים ללא חשש לפגיעה בידיו של היורה. ע' אמנם רכש שלושה מקלות מטאטא והניח במקום האמור. כמו כן, אדם נוסף הביא אל חוש אמינה מספר כוורות זיקוקים נוספות, חלקן בשקיות, וחבר את חלקן אל המקלות וכן הביא נזל דליק מסוג טולואן (להלן - **טולואן**) והכין מספר בקבוקי תבערה (להלן - **בקבוקי התבערה**).

4. ביום 24.12.2020 נפגשו הנאשמים ומוסטפא ברחוב סלאח א-דין וסיכמו להיפגש באותו יום בשעה 22:00 במקום מסוים במבוא אל-מג'לס. כמו כן, הם סיכמו כיצד יימלטו לאחר הפרת הסדר וכן סיכמו כי מוסטפא והנאשם 2 יביאו את כל הציוד שהוכן ואשר כמתואר לעיל, הושאר בחוש סת אמינה. סמוך לשעה 20:00 פגש מוסטפא את ע', ביקש ממנו להביא שקית שחורה וע' נענה לבקשתו.

בשעות הערב לבש הנאשם 3 שני זוגות מכנסיים ושני ג'קטים וזאת כדי שיוכל להסירם לאחר ההתפרעות ובכך למנוע את זיהויו במצלמות האבטחה. סמוך לשעה 22:00 הגיעו מוסטפא והנאשם 2 אל חוש סת אמינה וכדי למנוע את



זיהויים במצלמות האבטחה, מוסטפא לבש מעל בגדיו שקית שחורה ועטה רעלה על פניו. הנאשם 2 לבש חולצה לבנה, שקית ואף הוא עטה רעלה על פניו. הנאשם 2 חיבר חצי כוורת זיקוקים אל מקל באמצעות דבק סלוטייפ שהביא עמו למטרה זו.

לאחר מכן הנאשם 2 ומוסטפא לקחו את כל הציוד שהושאר כמתואר בחוש סת אמינה אל רחוב סלך א-דין הסמוך למבוא אל-מג'לס (להלן - **הזירה**). אותה עת הגיעו הנאשמים 1 ו-3 אל חוש אלחלבי. הנאשם 1 עטה רעלה על פניו ונתן רעלה גם לנאשם 3, וזאת כדי למנוע את זיהויים במצלמות האבטחה.

5. באותה שעה לא היו שוטרים בעמדת המשטרה. כדי ליצור מחסום אש שימנע מכוחות המשטרה להגיע אל הנאשמים ולתפוס אותם, החלו הנאשם 2 ומוסטפא לערום בכניסה למבוא אל מג'לס רהיטים שהיו ברחוב. אחד מהם שפך עליהם טולואן, כדי לשלח אש ברהיטים. במקביל לכך, הנאשמים 1 ו-3 יצאו מחוש אלחלבי אל הזירה והחלו לסדר את הזיקוקים.

אותה עת הגיע אל מבוא אל-מג'לס השאם עסילה, שנהג ברכבה של מייסאא עסילה מתוצרת יונדאי (להלן - **הרכב**) ועצר מצדו השני של מבוא אל-מג'לס, סמוך לרחוב הגיא. במקביל שילח מוסטפא אש ברהיטים, שהחלו לבעור באופן שמנע ממי שהגיע מכיוון רחוב הגיא להתקרב אל הזירה. מיד לאחר מכן, למרות התאספות אנשים ברחוב הגיא סמוך למבוא אל-מג'לס וחרף עצירת הרכב, ירו הנאשמים ומוסטפא זיקוקים אל עבר עמדת המשטרה שכאמור, לא הייתה מאוישת. בשל כך האנשים שהיו במקום נאלצו להימלט. כתוצאה מירי הזיקוקים נפצה השמשה הקדמית של הרכב והשאם עסילה נמלט מהמקום עם רכבו. הנאשמים ומוסטפא המשיכו בירי הזיקוקים גם בעת הגעת אנשי כוחות הביטחון אל עמדת המשטרה ועמידתם סמוך אליה.

נוסף למתואר, הנאשמים יידו בצוותא כחמישה בקבוקי תבערה. הנאשם 2 נשא והוביל בצוותא עם הנאשמים האחרים ומוסטפא שני בקבוקי תבערה שאותם יידה אל עבר מצלמות 'מבט 2000'. הנאשם 1 נשא והוביל בצוותא עם הנאשמים האחרים ומוסטפא שני בקבוקי תבערה, שאת אחד מהם הוא יידה אל עבר הרצפה בעמדת המשטרה שלא הייתה מאוישת ואת בקבוק התבערה השני השליך אל עבר קיר, כדי להשמיד את טביעות אצבעותיו ובכך למנוע את זיהויו.

6. לאחר המתואר הנאשמים ומוסטפא נמלטו, כפי שסיכמו קודם לאירוע. במהלך הימלטותם וכדי למנוע את זיהויים ואת תפיסתם, הסירו הנאשמים 2 ו-3 את הבגדים שלבשו והשליכו אותם.

כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים ושל מוסטפא, נגרם נזק לשמשת הרכב ונגרמו סימני פיח לקרקע במבוא אל-מג'לס. כתוצאה ממעשי הנאשם 2 ומוסטפא, נגרמו נזקי שריפה קשים לרהיטים. כתוצאה מידידי בקבוקי התבערה נגרמו נזקים למצלמות 'מבט 2000', לשופר הכריזה ולמתג, שעלות תיקונם הייתה בסך 6,800 ₪.

מספר ימים לאחר האירוע נפגשו הנאשמים ומוסטפא ברחוב הגיא בעיר העתיקה בירושלים וסיכמו ביניהם כי אם יעצרו, הם לא יודו ולא יפלילו האחד את השני.



ההליך בעניין מוסטפא

7. עניינו של מוסטפא נדון בנפרד, בת"פ (מחוזי ירושלים) 4288-02-21 **מדינת ישראל נ' מוסטפא אבו סנינה**, לפני כבוד השופטת ד' כהן-לקח. על-פי גזר דינו מיום 6.1.2022, הוא הורשע בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות הבאות: **הצתה בצוותא**, לפי סעיף 448(א) רישע וסעיף 29 בחוק; **סיוע לניסיון הצתה שנעשה בצוותא**, לפי סעיף 448(א) סיפה וסעיפים 25, 29 ו-31 בחוק; **מעשה פיזיות ורשלנות שנעשה בצוותא**, לפי סעיף 338(א)(3) ו-29 בחוק; **התפרעות**, לפי סעיף 152 בחוק.

מוסטפא יליד 12.11.2002, כבן 19, ולחובתו הרשעה קודמת משנת 2018 בעבירות התפרעות, ניסון תקיפת שוטר והזנחת שמירה על כלי ירייה, שבעטין נדון לשמונה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. בעניינו נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 18 ל-42 חודשי מאסר בפועל ועונשו הועמד על 22 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס בסך 2,000 ₪ (להלן - **גזר הדין בעניין מוסטפא**). ערעורו על חומרת העונש נדחה לאחר שבהמלצת בית המשפט חזר בו מהערעור (ע"פ 1132/22 מיום 3.3.2022).

התסקירים מטעם שירות המבחן

8. **הנאשם 1, עלאא נגיב**, יליד 14.4.2001, כבן 21. אביו עובד במאפיה ואמו עקרת בית. הוא השני מבין ארבעה ילדים במשפחתו. נשר מהלימודים בגיל 15 לאחר 10 שנות לימוד ומאז עבד בעבודות מזדמנות. לחובתו ארבע הרשעות קודמות כפי שיפורט בהמשך הדברים. בעניין העבירות הנדונות נאמר כי הוא מכיר באחריותו באופן חלקי. לדבריו, חבריו הגרים בעיר העתיקה סבלו מיהודים שהגיעו למקום וקיללו את הנביא מוחמד ולכן הם התארגנו להרחיקם ולמנוע מהם לפגוע בדת האסלאם. הוא שלל את השימוש בנשק מתוך מטרה לפגוע באחרים וצמצם את חלקו במעשים. שירות המבחן התרשם כי המעשים נעשו על רקע אישיות לא בשלה, נטייה לתוקפנות, אלימות על רקע אידיאולוגי וקושי לבחינת השלכות מעשיו והפקת לקחים מענישה קודמת.

גורמי הסיכון להישנות עבירות הם נשירתו מהלימודים כדי לסייע בפרנסת המשפחה לנוכח קשייה הכלכליים, נטייה להסתבכות עם גורמי אכיפת החוק, שבעטים כבר נשא בעונשי מאסר, בעוד שניכר כי הוא מתקשה בהפקת לקחים. כמו כן, הוא פועל מתוך נוקשות חשיבתית והוא בעל נטייה למעשים אלימים ותוקפניים על רקע אידיאולוגי ואף מתקשה לבחון את השלכות מעשיו. בעניין גורמי הסיכון לשיקום צוינו עובדת היותו בעל רמת אינטליגנציה תקינה ויכולת ביטוי תואמת, הוא מבטא רצון מילולי לסייע לפרנסת משפחתו ורצון ללמוד ולשקם את חייו, אך לא ברור אם יש לו את הכוחות הדרושים לכך. שירות המבחן נמנע מהמלצה בעניינו.

9. **הנאשם 2, נביל סדר**, יליד 1.4.2002, כבן 20. אביו עובד בסוכנות רכב ואמו מזכירה באוניברסיטה. הוא הבכור בין שישה ילדים. לדבריו, הוריו כעסו מאד על מעורבותו בעבירות הנדונות. הוא נשר מהלימודים לאחר 10 שנות לימוד ולדבריו היה זה על רקע מוטיבציה נמוכה ללימודים ורצון להשתלב בתעסוקה. לחובתו ארבע הרשעות קודמות כפי שיפורט בהמשך הדברים. בעניין העבירות הנדונות נאמר, כי הכיר חלקית באחריותו לעבירות והביע חרטה מילולית.



שירות המבחן התרשם כי הוא נוטה לאמץ עמדה קורבנית ולהשליך את האחריות למעשיו על אחרים. הוא טען כי לא חשב באופן מעמיק על השלכות מעשיו והתקשה לבחון את מניעיו. שירות המבחן התרשם כי ברקע המעשים עמדות אידיאולוגיות מושרשות, היעדר בשלות, חוסר שיקול דעת ונטייה לאימפולסיביות.

בעניין גורמי הסיכון להישנות עבירות צוינו הרשעותיו הקודמות בעבירות דומות, דבר המבטא נטייה לחזרתיות בתחום הפלילי ולהיעדר הרתעה. כן צוינו דפוסי התנהגות ילדותיים, אישיות לא בשלה המתבטאת בנטייה לאימפולסיביות וקושי לחשוב באופן מעמיק על השלכות מעשיו. בעניין גורמי הסיכון לשיקומו צוינו התמדתו בתעסוקה וביטוי מוטיבציה להתקדם ולנהל אורח חיים נורמטיבי. שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית והוסיף כי יש להשית ענישה מרתיעה וענישה צופה פני עתיד.

10. **הנאשם 3, זכריה בקרי**, יליד 14.6.2001, כבן 20.5. אביו עובד במכירת ירקות ואמו עקרת בית. הוא השלישי מבין שמונה ילדים. שניים מאחיו נשאו בעבר עונשי מאסר בשל עבירות ביטחוניות ולדבריו, לאחר מעצרו אביו ואחיו שוחחו עמו על הפסול במעשיו ועל כך שהעבירות עשויות לפגוע בעתידו. המצב הכלכלי של משפחתו תקין. בשל מעצרו הפסיק את לימודיו לאחר 11 שנות לימוד, אך לדבריו הוא מעוניין להשלים את לימודיו וללמוד משפטים. בעניין העבירות הנדונות אמר כי נגרר אחר חבריו, התקשה לבחון את מעשיו ולהבין את מורכבות הדברים ואת חומרתם. טען כי לא יזם את המעשים, אלא רק נאות להצטרף אל חברו וטען, כי לא ידע שחל איסור על ירי זיקוקים גם במקום ריק. לדבריו, עזב את המקום קודם להשלכת בקבוקי התבערה. הוא הביע חרטה על מעשיו, הדגיש כי לא עשה אותם על רקע לאומני, אלא מתוך קלות דעת. כיום הוא מבין שהדרך שבה נהג מוטעית מיסודה וכי הוא מעוניין להשלים את לימודיו ולנהל אורח חיים נורמטיבי. לחובתו הרשעה קודמת, אשר לדבריו הייתה בעת שהיה קטין ולא הבין את חומרת המעשים.

שירות המבחן התרשם שהוא מתקשה להידרש להיבט האידיאולוגי של מעשיו ולתחושותיו בהקשר זה. אף ניכר כי הוא מתקשה להכיר באחריותו באופן מלא, מצמצם את חומרת המעשים, מטשטש את מניעיו ומצמצם את חלקו. נראה כי עונש מוחשי שהושת עליו בעבר לא שימש עבורו גורם מרתיע ואף עולה כי אביו ואחיו אינם משמשים עבורו דמויות סמכותיות ומציבות גבול. עם זאת עולה כי הצליח להתמיד בלימודיו וכי הוא מבטא נכונות ורצון לניהול אורח חיים נורמטיבי וכי הוא מודע למחיר שהוא משלם בשל מעשיו, לרבות אפשרות הפגיעה בעתידו. שירות המבחן העריך אפוא, כי לנוכח המסוכנות האידיאולוגית, נשקפת מסוכנות גבוהה להתנהגות אלימה בעתיד. לפיכך הומלץ על ענישה מוחשית ומרתיעה, תוך שקילת גילו הצעיר.

הראיות לעונש

11. מטעם המאשימה הוגשו גיליונות הרישום הפלילי של שלושת הנאשמים, כלהלן:

הנאשם 1, עלאא נגיב (ת/1) - לחובתו ארבע הרשעות קודמות. שלוש הראשונות משנת 2018 נדונו יחד בבית משפט לנוער (ראו לעניין זה את האמור בתסקיר שירות המבחן), כלהלן: הראשונה, שתי עבירות ניסיון תקיפת שוטר כשהתוקף



מזוין בנשק, שתי עבירות התפרעות, שתי עבירות ניסיון תקיפת שוטר בידי שלושה או יותר ושתי עבירות ניסיון תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו; השנייה, שיבוש מהלכי משפט, ניסיון חבלה כשהעברין מזוין, ניסיון פציעה, ניסיון תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו וניסיון תקיפת שוטר שהתוקף מזוין בנשק; השלישית, תקיפה הגורמת חבלה ממש, תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו ותקיפה סתם. בשל שלושת הליכים אלו הושתו עליו 20 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי למתלונן. הרביעית משנת 2020 בעבירת תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, שבעטיה הושתו 5 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים וכן הופעלו 4 חודשי מאסר מותנה במצטבר ובסך הכול 9 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם 2, נביל סדר (ת/2) - לחובתו ארבע הרשעות קודמות בבית משפט לנוער, כלהלן: בשנת 2016 - ניסיון לתקיפת שוטר בידי שלושה או יותר, ניסיון לתקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו וניסיון תקיפת שוטר כשהתוקף מזוין בנשק. הושתו 5 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס; בשנת 2017 - שתי עבירות תקיפת שוטר כשהתוקף מזוין בנשק, היזק לרכוש במזיד וניסיון תקיפת שוטר כשהתוקף מזוין בנשק. הושתו מאסרים מותנים, קנס ו-150 שעות של"ץ; בשנת 2018 - ניסיון תקיפת שוטר כשהתוקף מזוין בנשק, ניסיון תקיפת שוטר בידי שלושה או יותר, הזנחת שמירה על כלי ירייה והתפרעות. הושתו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס וכן הופעלו שני עונשי מאסר מותנה, כל אחד למשך 4 חודשים, חלק בחופף ובסך הכול 16 חודשי מאסר בפועל; בשנת 2019 - הרשעה בעבירת תגרה, שבעטיה הושת מאסר מותנה.

הנאשם 3, זכריה בקרי (ת/3) - לחובתו הרשעה קודמת בבית משפט לנוער משנת 2016 בעבירות ניסיון תקיפת שוטר כשהתוקף מזוין בנשק, ניסיון תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו וניסיון תקיפת שוטר בידי שלושה או יותר. הושתו 5 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

עוד הוגשו מטעם המאשימה כתב האישום וגזר הדין בעניינו של מוסטפא **(ת/4)**, כמפורט לעיל.

טענות הצדדים בעניין העונש, לרבות דברי הנאשמים

טענות המאשימה

12. באת-כוח המאשימה עמדה על עובדות כתב האישום המתוקן ועל חומרת המעשים. בעניין נסיבות העבירה הדגישה כי האירוע תוכנן לפרטיו עם מוסטפא וכי פוטנציאל הנזק מהמעשים היה גבוה. התכנון לא כלל רק את האירוע עצמו, אלא גם את הבגדים שילבשו ואת הבריחה מכוחות המשטרה. אף לא דובר רק באירוע עצמו אלא גם בהקמת חסימה באמצעות הצתת רהיטים, אשר תמנע אפשרות להתקרב אל המקום שבו היו. לטענתה, אפילו לא כולם השתתפו בהצתה, יש לראות בכולם שותפים לאירוע המתוכנן, אשר כלל יידוי בקבוקי תבערה וירי זיקוקים, למרות נוכחות אנשים במקום. בעניין הערכים המוגנים אשר נפגעו מהעבירות טענה המאשימה כי מדובר בפגיעה חמורה בשלטון החוק ובביטחון הציבור.

13. בעניין מדיניות הענישה הנוהגת, המאשימה הפנתה אל חמשת פסקי הדין הבאים:



- (1) ת"פ (מחוזי ירושלים) 25089-02-21 **מדינת ישראל נ' טאהא** (13.9.2021) - הנאשם כבן 21, נעדר הרשעות קודמות, הורשע על-פי הודאתו במסגרת שני פרטי אישום בשתי עבירות התפרעות, מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה ושתי עבירות פעולה בנשק למטרת טרור. דובר ביידי אבנים ובקבוקי תבערה ובירי זיקוקים אל עבר כוחות הביטחון. נקבע מתחם עונש בין של 24 ל-54 חודשי מאסר. בהתחשב במצבו הקוגניטיבי של הנאשם, הושתו 30 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.
- (2) ת"פ (מחוזי ירושלים) 10894-06-21 **מדינת ישראל נ' אבו זינה** (8.12.2021) - הנאשם בן 24, נעדר הרשעות קודמות, הורשע על-פי הודאתו בעבירות התפרעות, מעשה פזיזות ורשלנות, פעולה בנשק למטרת טרור ומעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה. דובר בהצתת צמיגים והשלכתם אל עבר שוטרים וכן ביידי אבנים וירי זיקוקים לעברם, לאחר חסימת הכביש באמצעות פחי אשפה. נקבע מתחם עונש בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל. הושתו 30 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. הנאשם הגיש ערעור על גזר הדין, אשר טרם נדון (ע"פ 18/22).
- (3) ע"פ 2390/17 **מדינת ישראל נ' מריזיק** (28.12.2017) - בקשר לאישום הראשון המערער הורשע בעבירת יציאה שלא כדין לפי החוק למניעת הסתננות ולגביו נקבע מתחם עונש בין 1-10 חודשים. האישום השני, שאליו הפנתה המאשימה, עסק בשלושה אירועים בשלושה מועדים שונים, אשר במהלכם המערער השתתף בהתפרעויות ובהפרות סדר, ביידי אבנים ובהשלכת בקבוקי תבערה. בקשר לכך הורשע בעבירות רבות, אשר כללו ניסיון הצתה, החזקת נשק, ארבע עבירות ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, שתי עבירות מעשי פזיזות ורשלנות בחומר נפץ, שלוש עבירות התפרעות ועבירת גניבה. בקשר לאישום זה נקבע מתחם עונש בין 24 ל-48 חודשי מאסר לגבי שני האירועים הראשונים ומתחם עונש בין 10 ל-20 חודש בעניין האירוע השלישי. הושתו 5 חודשי מאסר בפועל בקשר לאישום הראשון ו-43 חודש בקשר לאישום השני ובסך הכול 48 חודש וכן מאסרים מותנים. הערעור התקבל בחלקו, בכך שנקבע כי עונשי המאסר יחפפו, כך שיעמדו על 43 חודש.
- (4) ת"פ (שלום ירושלים) 65999-07-17 **מדינת ישראל נ' אבו גאנם** (24.12.2017) - נאשם בן 21 נעדר הרשעות קודמות, הורשע על-פי הודאתו בעבירות התפרעות, מעשה פזיזות ורשלנות בחומר לקיח ובניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. דובר ביידי אבנים ובירי זיקוקים אל עבר בית אורות תוך כיוון הזיקוקים אל עבר שוטרים. נקבע מתחם עונש בין 10 ל-30 חודשי מאסר. הושתו 11 חודשי מאסר, מאסר מותנה וקנס.
- (5) ע"פ 9821/16 **פלואי נ' מדינת ישראל** (30.11.2017) (להלן - **ע"פ 9821/16 פלואי**) - דובר בשלושה ערעורים של ארבעה מערערים, קטין ושלושה בגירים, אשר הורשעו על-פי הודאותיהם בעובדות כתב אישום מתוקן, אשר החזיק שבעה פרטי אישום (החמישי והתשיעי נמחקו). כל אחד מהם הורשע בשל מספר אירועי התפרעות והפרות סדר אשר נעשו כחלק מהשתייכותם לחוליה, אשר כללו יידי אבנים ובקבוקי תבערה אל עבר כוחות הביטחון, ירי זיקוקים לעברם וכדומה. בשל מעשים אלו הורשעו בעבירות קשירת קשר, הצתה, ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, ייצור נשק ונשיאת נשק,



השתתפות בהתפרעות ועוד. במסגרת גזר הדין נקבעו מתחמי ענישה שונים לכל אחד מפרטי האישום: בין 3 ל-6 שנות מאסר בעניין האישום הראשון, שבו הואשמו ארבעת המערערים בשל יידוי בקבוקי תבערה, שאחד מהם גרם להצתת חלון בית; בין 18 ל-30 חודשי מאסר בעניין פרטי האישום השני והשלישי, שבהם דובר ביידוי אבנים אל עבר כוחות הביטחון במתחם הר הבית; בין 15 ל-30 חודשי מאסר בעניין פרטי האישום הרביעי, השישי והשביעי, שבהם דובר ביידוי אבנים ובירי זיקוקים אל עבר כוחות הביטחון; בין 24 ל-48 חודשי מאסר בעניין פרטי האישום השישי והשביעי, שנסיבותיהם נמצאו חמורות יותר.

על כל הארבעה נגזרו עונשי מאסר בפועל לצד עונשי מאסר מותנים, כלהלן: על הקטין, אשר הורשע בקשר לשלושה אירועים, 5 שנות מאסר; על הבגיר שהורשע בשני פרטי האישום הראשונים (אבו סנינה), 5 שנות מאסר; על בגיר שני שהורשע בשלושה פרטי אישום (זגל), 6.5 שנות מאסר והפעלת 6 חודשי מאסר מותנה, חציו בחופף; על הבגיר השלישי שהורשע בארבעה פרטי אישום (קלפאווי), הושתו 7 שנות מאסר והפעלת חודשיים מאסר מותנה, חציו בחופף. במסגרת הערעור הופחת עונשו של הקטין ל-4 שנות מאסר ואילו ערעוריהם של הבגירים נדחו.

14. בעניין ע"פ 9821/16 פלוני, אקדים ואומר, כי לא מצאתי לנכון לשקול את הענישה שנקבעה בפסק דין זה לשם קביעת רמת הענישה הנוהגת. דובר במי שהורשעו בעבירות רבות וחמורות, לאחר שפעלו כחלק מחוליה מאורגנת, בעוד חלק מהעבירות החמורות נעברו במתחם הר הבית, "הידוע בנפוצותו ועל כן הם עשויים לגרור השלכות מרחיקות לכת, לנוכח קדושת מקום זה ורגישותו" (שם, כבוד השופט י' אלרון, פסקה 14). חלקם אף נעברו סמוך לבתי מגורים. בית המשפט העליון ראה לנכון להדגיש כי דובר בענישה מחמירה וכי אף באת-כוח המדינה לא חלקה על כך. אף נאמר כי אי התערבות בית המשפט העליון בעונשם של הבגירים נבעה אך מכך שלא נמצא כי דובר בחריגה **קיצונית** מהענישה המקובלת. כאמור שם, **"אין לכחד כי העונשים שהושתו עליהם נוטים לחומרה, עובדה שעליה לא חלקה באת-כוחה של המשיבה... עם זאת, לא מצאתי כי היא חורגת באופן קיצוני מהענישה המקובלת בעניינים דומים"** (מבין ההדגשות רק המילה "קיצוני" הודגשה במקור) (שם, פסקה 15).

לעומת זאת, ההקלה בעונשו של הקטין נבעה מכך שנמצא כי בהשוואה לרמת הענישה הנוהגת בעניין קטינים, דובר **בחריגה ניכרת** מהענישה המקובלת. כאמור שם, השוואה לפסיקה בעניינם של קטנים אשר הורשעו בעבירות דומות בחומרתן הצביעה על כך ש"רמת הענישה נמוכה במידה ניכרת מזו הנשקפת במקרה שלפנינו" (שם, פסקה 17 והפסיקה שם). מכאן מסקנת בית המשפט, כי למרות ההצדקה לגישה המחמירה, "ניתן לקבוע על יסוד האמור לעיל כי בהשתתפות עונש של חמש שנות מאסר בפועל על מ' יש משום סטייה מרמת הענישה הנוהגת בנסיבות דומות, המחייבת את התערבותנו" (ההדגשה אינה במקור) (שם, פסקה 18).

מאחר שפסק הדין האמור עוסק בעבירות רבות וחמורות באופן משמעותי מאלו שבהן הורשעו הנאשמים הנדונים, לנוכח השונות המהותית בנסיבות שבהן נעברו העבירות, כמתואר לעיל, ובייחוד בהיעדר מחלוקת על כך שדובר ברמת ענישה אשר **אף לשיטת המאשימה, חרגה לחומרה מזו הנוהגת**, לא נראה כי היה מקום לכך שהמאשימה תפנה אל פסק דין זה כדי ללמד על רמת הענישה הנהוגה. אף יוער כי כבר הערתי על כך במספר גזרי דין שבהם המאשימה בחרה



להפנות אל פסק הדין האמור, חרף העובדה שכאמור, אף לשיטתה, הענישה שנקבעה בו אינה משקפת את רמת הענישה המקובלת, בהיותה חורגת ממנה לחומרה (ראו למשל: ת"פ 32585-03-21 מדינת ישראל נ' קוואסמה ואח' (10.11.2021), פסקה 25(5) (להלן - **עניין קוואסמה**); ת"פ 58496-09-20 מדינת ישראל נ' אבו אלהווא ואח' (20.1.2022), פסקה 25(3)).

15. בעניין נסיבותיהם של הנאשמים, מתחמי הענישה לכל אחד מהם ובעניין העונש המתאים, טענה המאשימה כי עמדתה נבחנה תוך שקילת העונש שהושת על מוסטפא. עם זאת טענה, כי עניינו פחות חמור מזה של הנאשמים 1 ו-2, אך מעט חמור יותר מזה של הנאשם 3. לגבי מוסטפא המאשימה טענה כי יש לקבוע מתחם עונש בין 30 ל-48 חודשי מאסר בפועל וכן עתרה להשית עליו 35 חודשי מאסר בפועל, אולם בגזר הדין נקבע מתחם עונש בין 18 ל-42 חודשי מאסר בפועל והושתו עליו 22 חודשי מאסר בפועל.

בהתאם לאמור, המאשימה טענה בעניין כל אחד מהנאשמים כי יש לשקול את גילם הצעיר ואת הודאותיהם שהביאו לחסכון בזמן שיפוטי. עוד טענה כי בעת קביעת עונשם יש לתת משקל לצורך בהרתעה אישית של כל אחד מהם ובהרתעת הרבים. מעבר לכך טענה בעניין כל אחד מהם, כלהלן.

הנאשם 1, עלאא נגיב - המאשימה טענה כי על מתחם העונש ההולם בעניינו להיות בין 35 ל-72 חודשי מאסר בפועל. לחובתו הרשעות קודמות רבות ורלוונטיות. ניכר כי עונשי המאסר שהושתו עליו אינם מרתיעים אותו, חלקו באירוע משמעותי, מאחר שהוא יזם אותו, רכש את הזיקוקים והביא לנאשם 3 את הרעלה. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הוא מכיר באחריותו למעשים, אך תוך צמצום מעורבותו. אף הודגש כי הוא נוטה להסתבך עם החוק וכי חרף מעצרו החוזרים, ניכר כי הוא מתקשה להפיק לקחים, פועל מתוך נוקשות מחשבתית ובעל נטייה למעשים אלימים. המאשימה טענה כי על עונשו להיות בשליש העליון של מתחם העונש, לצד מאסר מותנה וקנס.

הנאשם 2, נביל סדר - המאשימה טענה כי על מתחם העונש ההולם בעניינו להיות בין 40 ל-78 חודשי מאסר בפועל. לחובתו הרשעות קודמות רבות ורלוונטיות. מדובר במי שחלקו באירועים היה מרכזי, הוא היה פעיל, סייע במה שהיה דרוש ובכלל זה ברכישת דברים ובהבאת הזיקוקים. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הוא מכיר באחריותו באופן חלקי, הביע חרטה מילולית בלבד ונוטה לאמץ עמדה קורבנית, תוך השלכת האחריות על אחרים. הוא אף בעל עמדות אידיאולוגיות מושרשות שעמדו בבסיס מעשיו. המאשימה טענה כי על עונשו להיות באמצע מתחם העונש, לצד מאסר מותנה וקנס.

הנאשם 3, זכריה בקרי - המאשימה טענה כי על מתחם העונש ההולם בעניינו להיות בין 25 ל-40 חודשי מאסר בפועל. לחובתו הרשעה קודמת רלוונטית. אמנם חלקו קטן משל האחרים, אך הוא היה שותף לכלל המעשים ואף היה מי שסידר את הזיקוקים ואת הרעלה. מתסקיר שירות המבחן עלה שהתקשה להכיר באחריותו למעשים, טשטש את חלקו וכי העונש המוחשי הקודם שהושת עליו לא שימש גורם מרתיע עבורו. המאשימה טענה כי על עונשו להיות באמצע המתחם, לצד מאסר מותנה וקנס.



טענותיו של בא-כוח הנאשם 1

16. בא-כוח הנאשם 1 טען כי מדובר באירוע התפרעות שבמהלכו השתמשו בזיקוקים ובבקבוקי תבערה. בשונה מכתב האישום המקורי, הנאשמים אינם מואשמים בעבירות אלימות או בעימות עם המשטרה ולפיכך, גם אם דובר בהתפרעות חמורה, עדיין מדובר באירוע התפרעות. בעניין הרקע לעבירות הדגיש כי כאמור בכתב האישום, ישנה קבוצת יהודים אשר נהגה להגיע אל המקום, לקלל את האנשים הנמצאים שם ולהתפרע, אך המשטרה לא עשתה דבר ולא טיפלה בכך ולכן הנאשמים פעלו כמתואר בכתב האישום. עוד טען, כי יש להבחין בין ענינים של הנאשמים לעניינו של מוסטפא, אשר הודה בכך שמטרת המעשים הייתה להתעמת עם כוחות הביטחון שהגיעו אל המקום בעקבות ירי הזיקוקים וכן רצון לעורר פחד בקרב היהודים. מוסטפא אף הודה בכך שהציע לעשות את הפרות הסדר אף כלפי השוטרים.

17. בעניין פסקי הדין שאליהם הפנתה המאשימה טען בא-כוח הנאשם 1, כי חלקם עוסקים בעימותים עם המשטרה ובעבירות לפי חוק המאבק בטרור, בעוד ששני רכיבים אלו אינם קיימים בנסיבות הנדונות. לטענתו, העבירות שבהן הורשעו הנאשמים אינן חמורות וכי הן בדרך כלל נדונות בבית משפט השלום. עוד טען, כי הערך החברתי המוגן היחיד שנפגע הוא הסדר הציבורי. בפועל לא היה חשש לפגיעה בנפש ואף לא הייתה כוונה לפגיעה בנפש. מדובר במעשי מחאה בשל כעסם של הנאשמים על כך שכוחות הביטחון אינם מטפלים באותם יהודים המגיעים לאזור ומקללים. ירי הזיקוקים אל עמדת המשטרה נעשה בעת שהעמדה לא הייתה מאוישת וכי מלכתחילה לא הייתה כוונה לפגוע בשוטרים או בחיי אדם. גם החסימה שנעשתה, נבעה מהרצון ליצור חציצה והיא מצביעה על כך שלא הייתה כוונה לפגיעה בחיי אדם.

18. בא-כוח הנאשם 1 טען כי מתחם העונש לפי טענת המאשימה כלל אינו הולם את הנסיבות. לטענתו, על מתחם העונש להיות בין 8 ל-15 חודשי מאסר. עוד הדגיש, כי הנאשם צעיר כבן 21 וכי מדובר באירוע אחד שנמשך מספר דקות וללא נזקים. כמו כן, מאחר שהמשטרה כלל לא טיפלה במעשיהם של היהודים, מדובר באכיפה בררנית ולכן גם מטעם זה טען, כי יש להקל בענישה.

עוד הפנה אל נסיבותיו של הנאשם כפי שעלו מתסקיר שירות המבחן. לטענתו, שירות המבחן לא קיבל דיווח משב"ס או מידע בעניין האירועים הקודמים שבעניינם הורשע ולפיכך הערכת גורמי הסיכון אינה מדויקת.

19. בעניין מדיניות הענישה הנהוגה הפנה בא-כוח הנאשם לעניינו של הבגיר שנדון בעניין **קוואסמה**. גזר הדין באותו עניין ניתן בעניין בגיר ושני קטינים. הבגיר, שלחובתו היו שלוש הרשעות קודמות ושני מאסרים מותנים בני הפעלה, הורשע בעבירות התפרעות, מעשה טרור של ניסיון הצתה שנעשה בצוותא ובפעולה בנשק למטרות טרור שנעשתה בצוותא. הנאשמים היו חלק מחוליה שנגד חברה הוגשו מספר כתבי אישום. לאחר בחינת הענישה שנקבעה בעניין שאר המעורבים, נקבע מתחם עונש בין 10 ל-18 חודשי מאסר. הושתו עליו 16 חודשי מאסר, הופעלו שני המאסרים המותנים, חלקם במצטבר ובסך הכול הושתו עליו 21 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים.



20. לנוכח האמור ולנוכח עיקרון אחדות הענישה, טען בא-כוח הנאשם 1, כי יש להשית על הנאשם 1 עונש קל מזה שהושת על מוסטפא.

טענותיו של בא-כוח הנאשם 2

21. בא-כוח הנאשם 2 טען כי אין מקום למתחם העונש הנטען לפי שיטת המאשימה. מאחר שכבר נגזר דינו של מעורב נוסף, מוסטפא, שחלקו לא פחות חמור, נכון היה לגזור את עונשיהם של הנאשמים ביחס לעונשו של מוסטפא. לטענתו, יש לבחון את עובדות כתב האישום ולא רק את העבירות שלפיהן הורשעו הנאשמים. אף יש לתת את הדעת לכך שהמדינה לא ערערה על גזר הדין בעניינו של מוסטפא.

22. בעניין חלקו של הנאשם 2, טען בא-כוחו, כי הוא לא היה יוזם האירוע וכי חלקו לא היה מרכזי. בעניין עבירת ההצתה יש לתת את הדעת לכך שהוא לא היה מי ששילח את האש, אלא היה זה מוסטפא וכי הנאשמים הנדונים לא הורשעו בהצתה עצמה. בשונה ממוסטפא, הם הורשעו בהחזקת נשק ולכן חומרת מעשיהם זהה לחומרת מעשיו של מוסטפא. עוד טען, כי עבירת הנשק נוגעת לשימוש בבקבוקי תבערה, בשונה מנשק ממש, כגון אקדח או רובה. הנאשמים אף לא הואשמו בעבירות לפי חוק המאבק בטרור ולכן אין מקום להקיש מענישה הנוגעת לעבירות לפי חוק זה. כמו כן, אמנם לחובת הנאשם הרשעות קודמות, אך גם למוסטפא היו הרשעות קודמות.

23. בעניין מדיניות הענישה הנוהגת טען בא-כוח הנאשם 2 כי לא ניתן להסתמך על הפסיקה שאליה הפנתה המאשימה, בהיותה עוסקת בנסיבות חמורות יותר באופן משמעותי לרבות כאמור, עבירות לפי חוק המאבק בטרור. בעניין זה הפנה אל ארבעת פסקי הדין הבאים.

(1) עניין **קוואסמה**, שעובדותיו והעונש שנקבע במסגרתו פורטו לעיל.

(2) ת"פ (מחוזי ירושלים) 49079-07-16 **מדינת ישראל נ' אבו חדר** (27.4.2017) - הנאשם, כבן 19, נעדר הרשעות קודמות, הורשע על-פי הודאתו במסגרת שלושה פרטי אישום. בשני הראשונים הורשע בעבירות ניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, יידוי אבן לעבר כלי תחבורה וניסיון הצתה ולגביהם נקבע מתחם עונש בין 15 ל-28 חודשי מאסר בפועל. בפרט האישום השלישי הורשע בעבירות בנשק וירי באזור מגורים ולגביו נקבע מתחם עונש בין 12 ל-20 חודשי מאסר בפועל. הושתו 34 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

(3) ת"פ (מחוזי י-ם) 40118-06-21 **מדינת ישראל נ' ראזם** (5.1.2022) - הנאשם, נעדר הרשעות קודמות, הורשע בשתי עבירות התפרעות, ניסיון הצתה, החזקת נשק, הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות וניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. דובר בשני פרטי אישום שעניינם עבירות של יידוי אבנים, בקבוקי זכוכית ובקבוקי תבערה אל עבר כוחות הביטחון במהלך התפרעויות בתקופת מבצע 'שומר חומות'. נקבע מתחם עונש בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל. הושתו 25 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה



וקנס.

(4) ת"פ (מחוזי י-ם) 66152-06-20, **מדינת ישראל נ' אבו סכראן** (7.3.2021) - שני הנאשמים, נעדרי הרשעות קודמות, הורשעו על-פי הודאותיהם במסגרת שני פרטי אישום בעבירת מעשה טרור של הצתה בצוותא ובשתי עבירות מעשה טרור של ניסיון היזק לרכוש בזדון בצוותא. הנאשם 1 הורשע גם במעשה טרור של מעשה פזיזות ורשלנות. דובר בידוי בקבוקי תבערה ובירי זיקוקים אל עבר בתים בשכונה היהודית בג'בל מוכבר. בעניין הנאשם 1 נקבע מתחם עונש בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל והושתו עליו 26 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. בעניין הנאשם 2 נקבע מתחם עונש בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל והושתו עליו 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

24. לנוכח כל האמור טען בא-כוח הנאשם 2, כי המאשימה לא ערערה על עונשו של מוסטפא שהפך לחלוט. לפיכך ולנוכח עיקרון אחידות הענישה, יש להעמיד את עונשו של הנאשם 2 לכל היותר על 22 חודשי מאסר בפועל.

טענותיו של בא-כוח הנאשם 3

25. בא-כוח הנאשם 3 הצטרף אל טענותיהם של באי-כוח הנאשמים 1 ו-2 והוסיף כי בפועל חלקו של הנאשם 3 הסתכם בירי זיקוקים בודדים ולטענתו, מדובר בעבירות הנדונות בבית משפט השלום. עוד טען, כי אין מקום להבחנה שעשתה המאשימה בין הנאשם 3 לבין מוסטפא, שהיה מי שתכנן את האירוע והציע לנאשם 3 להצטרף.

26. בעניין מדיניות הענישה הנהוגה הפנה בא-כוח הנאשם 3 אל שני גזרי דין שניתנו בבית משפט השלום, כלהלן.

(1) ת"פ (שלום ירושלים) 14367-06-21 **מדינת ישראל נ' זעניני** (20.10.2021) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בשני פרטי אישום בשתי עבירות התפרעות, ניסיון לתקיפת שוטר וניסיון למעשה פזיזות ורשלנות. דובר בהתפרעות ובעימותים עם כוחות הביטחון שבמהלכם יידו המתפרעים זיקוקים ובקבוק תבערה, אך לא נאמר מה היה חלקו של הנאשם באותו אירוע. נקבע מתחם עונש בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, שלחובתו הרשעה אחת קודמת, הושתו 9 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

(2) ת"פ (שלום ירושלים) 52536-03-20 **מדינת ישראל נ' רשק** (7.6.2020) - הנאשם הורשע בעבירת קשר לפשע. דובר באירוע שבו סוכם על ירי זיקוקים אל עבר כוחות הביטחון, אך הדבר לא יצא אל הפועל. הנאשם היה מי שהביא את הזיקוקים. נקבע מתחם עונש בין מאסר לתקופה קצרה ל-12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, כבן 21, שלחובתו שלוש הרשעות קודמות משמעותיות, הושתו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים.



27. בא-כוח הנאשם 3 טען אפוא, כי יש לשקול את הודאת הנאשם 3 כבר בחקירתו הראשונה וכן את החרטה הכנה שהביע וזאת בניגוד לאופן הצגת הדברים בתסקיר שירות המבחן. לטענתו, יש לקבוע מתחם עונש בין 8 ל-12 חודשי מאסר ולהסתפק בתקופת מעצרו, שנכון להיום היא כבר כ-14 חודש.

דברי הנאשמים

28. בתום שמיעת טענות באי-כוח הצדדים, אמרו הנאשמים את הדברים הבאים:

הנאשם 1, עלאא נג'יב הביע רצון לשוב לביתו ולאמו ולחיו הנורמטיביים קודם למעצרו.

הנאשם 2, נביל סדר אמר כי הוא רוצה להשתחרר מהכלא ולהתחתן. לדבריו, עשה את המעשים כשהיה צעיר יותר, קודם שהיו לו חלומות ושאיפות, כפי שיש לו עכשיו. הוא ביקש הקלה בעונשו והוסיף, כי הוא מסכים לענישה מותנית משמעותית מאחר שהוא בטוח שלא יעבור עבירות נוספות.

הנאשם 3, זכריה בקרי אמר כי הוא רוצה לחזור לחיים שהיו לו קודם למעצרו ולהשלים את הלימודים. שהוא מתחרט על מעשיו, למד את הלקח מהמעצר וביקש להסתפק בתקופת מעצרו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

29. **הערכים החברתיים שנפגעו מהעבירות ומידת הפגיעה בערכים מוגנים אלו:** העבירות שנעברו פוגעות בביטחון הציבור וטומנות בחובן סיכון לגוף ולרכוש. כמו כן מדובר בעבירות הפוגעות בסדר הציבורי ובעיקרון שלטון החוק.

בנסיבות העניין נגרם נזק לריהוט שנשרף ולרכב שעבר במקום, אך בהתחשב בכך שנראה כי לנאשמים לא הייתה כוונה לגרום לפגיעות גוף, עמדת המשטרה שלעברה נורו הזיקוקים והושלכו בקבוקי התבערה לא הייתה מאוישת ואף לא נגרם נזק לגוף, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברמה בינונית.

30. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת:** לנוכח הביקורת שמתח בית המשפט על פסקי הדין שהגישה המאשימה במסגרת טיעוניה לעונש בעניינו של מוסטפא, בשל כך שעסקו בנסיבות חמורות יותר ובעבירות לפי חוק המאבק בטרור (גזר הדין בעניין מוסטפא, פסקה 9), יש לתמוה על בחירת המאשימה לחזור ולהפנות אל פסקי הדין אשר מאותם טעמים, אינם מתאימים לנסיבות הנדונות.



מכל מקום, נראה כי פסקי הדין שאליהם הפנו באי-כוח הנאשמים 1 ו-2 מתאימים יותר לענייננו (בשונה מפסקי הדין שאליהם הפנה בא-כוח הנאשם 3, העוסקים בנסיבות קלות בהרבה). מכל מקום וכפי שהדגיש בא-כוח הנאשם 2, מעת שגזר הדין בענייננו של מוסטפא הפך לחלוט, הדבר הנכון ביותר הוא לקבוע את עונשיהם של הנאשמים הנדונים ביחס לעונש שהושת על מוסטפא. גם אם אין זהות מוחלטת בין העבירות שהוא עבר לאלו שבהן הורשעו הנאשמים, מדובר באותו אירוע ובעבירות דומות, בעוד מוסטפא היה גורם מרכזי ביותר באירוע.

31. **שקילת הנסיבות הקשורות בעבירה: ראשית,** יוזם האירוע היה הנאשם 1, אולם מעת שיזם אותו, נראה כי כל הנאשמים, לרבות מוסטפא, היו שותפים לתכנון, להכנה הדקדקנית של האירוע ובכלל זה להבאת הציד שנדרש לשם הוצאת התכנון אל הפועל. כל הארבעה אף היו שותפים להכנת ההימלטות, להסוואת זהותם ולתיאום שלא להודות ולא להפליל האחד את השני. כל הארבעה אף היו שותפים למעשי העבירה, גם אם ישנם שינויים בפעולות שעשו ולפיכך אין זהות מלאה בעבירות שלפיהן הורשעו. **שנית,** אמנם כנטען, לא הייתה כוונה לפגוע באנשים ואמנם עמדת המשטרה לא הייתה מאוישת, אולם הצתה ברחוב הומה אנשים, שאף היו בפועל באזור וכך גם ירי זיקוקים במקום, הם בעלי פוטנציאל נזק ופגיעה בגוף וברכוש. כידוע, ידוע איך מתחילה שריפה אך לא ניתן לדעת כיצד תסתיים ומה יהיו תוצאותיה, כך שפוטנציאל הנזק בשל ההצתה וירי הזיקוקים היה רב. בפועל וכמתואר בכתב האישום, אף נגרם נזק ממשי לרכבו של נוסע תמים שעבר במקום. **שלישית,** על-פי כתב האישום, מטרת המעשים הייתה לעורר פחד בקרב יהודים הנוהגים להגיע אל המקום, לקלל את התושבים המקומיים ולפגוע ברגשותיהם הדתיים. אף באי-כוח הנאשמים טענו, כי המשטרה אינה עושה דבר בעניין ולכן הנאשמים בחרו לפעול בעצמם. אולם המענה לקללות אינו אירוע אלים ומכל מקום, הנאשמים לא הראו כי הייתה פניה אל המשטרה בעניין הנטען, אשר לא טופלה. **רביעית,** למרות העובדה שכאמור, כל הארבעה - הנאשמים ומוסטפא - היו שותפים לתכנון ולמעשים, ניתן משקל לחלקם היחסי והשונה של כל אחד מהם באירוע, כלהלן: **הנאשם 1** יזם את האירוע, רכש את הזיקוקים והביא לנאשם 3 את הרעלה; **הנאשם 2** מילא תפקיד מרכזי באירוע ובכלל זה היה מי שסייע במסגרת ההכנות, ברכישת דברים ובהבאת הזיקוקים; **הנאשם 3** אמנם עשה מעט פעולות, כך שחלקו היה קטן משל האחרים, אך הוא היה מעורב במעשים ואף סידר את הזיקוקים ואת הרעלה.

32. **קביעת מתחם העונש ההולם - סיכום:** בעת קביעת מתחם העונש ההולם לכל אחד מהנאשמים, ניתן משקל מרבי למתחם העונש שנקבע בענייננו של מוסטפא. אף אם ישנם הבדלים בין אופן הצגת העובדות בענייננו לבין אופן הצגתן בעניינים של הנאשמים הנדונים, בסופו של דבר דובר באותו אירוע ובהרשעה בעבירות שחומרתן דומה. בנסיבות אלו עיקרון אחדות הענישה מקבל משנה תוקף. לאמור: **"לצד זאת, עלינו להוסיף ולתת את הדעת לעיקרון אחדות הענישה, שהוא עיקרון יסוד בשיטתנו המשפטית. לפי עיקרון זה, במצבים דומים מבחינת אופי העבירות ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים ראוי להחיל, במידת האפשר, שיקולי ענישה דומים (ע"פ 3065/15 חסין נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (26.6.2016)). כך במיוחד כאשר מדובר בנאשמים שונים המורשעים בגדרה של אותה פרשה, אז מקבל עיקרון זה משנה תוקף (ע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (20.9.2015))"** (ע"פ 27/17 בסל נ' מדינת ישראל (12.12.2017), כבוד השופט י' אלרון, פסקאות (12-11).

אכן, אין זהות מלאה בין העבירות שבהן הורשע מוסטפא לבין אלו שבהן הורשעו הנאשמים הנדונים. כך למשל, מוסטפא לא הורשע בעבירות הקשורות בבקבוקי התבערה (עבירות הנשק), אך מנגד, מאחר שהוא הצית את הרהיטים, רק הוא



הורשע בעבירת הצתה בצוותא. כידוע, "קביעת מתחם העונש ההולם אינה מלאכה אריתמטית" (ראו למשל: ע"פ 6958/18 מצלאח נ' מדינת ישראל (22.1.2020), כבוד המשנה לנשיאה מ' מלצר, פסקה 11; ע"פ 2032/19 פלוגי נ' מדינת ישראל (14.6.2020), כבוד השופט נ' סולברג, פסקה 26), ולכן נראה כי בנסיבות הנדונות, לשם קביעת מתחם העונש ההולם, ניתן לומר כי כפי שטען בא-כוח הנאשם 2, עבירת הנשק שבה הורשעו הנאשמים 1 ו-2 שקולה כנגד עבירת ההצתה שבה הורשע מוסטפא.

כזכור, כל ארבעת הנאשמים - הנאשמים הנדונים ומוסטפא - הורשעו בעבירות מעשה פזיזות ורשלנות בצוותא ובעבירת התפרעות. בנוסף לכך כל אחד מהארבעה הורשע בעבירות נוספות. מוסטפא הורשע גם בעבירת הצתה בצוותא ובסיוע לניסיון הצתה בצוותא ולגביו נקבע מתחם עונש בין 18 ל-42 חודשי מאסר בפועל. בהתאם לכך ותוך גזירת מתחמי העונש ממתחם העונש שנקבע בעניינו של מוסטפא, מתחמי העונש ההולמים בעניין הנאשמים הנדונים יהיו כלהלן: **הנאשם 1** הורשע גם בהחזקת נשק (בקבוקי תבערה) בצוותא ובניסיון הצתה בצוותא, עבירות השקולות כנגד אלו שבהן הורשע מוסטפא ולפיכך מתחם העונש בעניין הנאשם 1 יהיה זהה לזה שנקבע בעניין מוסטפא: **בין 18 ל-42 חודשי מאסר בפועל**; **הנאשם 2** הורשע גם בהחזקת נשק (בקבוקי תבערה) בצוותא, בניסיון הצתה בצוותא ובסיוע להצתה בצוותא ולפיכך מתחם העונש בעניינו יהיה גבוה יותר, **בין 22 ל-46 חודשי מאסר בפועל**; **הנאשם 3** הורשע גם בסיוע להצתה בצוותא ולפיכך על מתחם העונש בעניינו יהיה נמוך יותר, **בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל**.

גזירת עונשם של הנאשמים

33. בעניין שלושת הנאשמים ניתן משקל לגילם הצעיר ולהודאותיהם ומנגד, לחומרת המעשים, לצורך בהרתעתם האישית ביחוד לנוכח הרשעותיהם הקודמות והעובדה שכבר נשאו בעונשי מאסר בפועל. כן נשקלה העובדה שמדובר בעבירות אשר למרבה הצער, הן נפוצות במיוחד בקרב צעירים ולפיכך נדרשת גם הרתעת הרבים.

בעניין הרשעותיהם הקודמות של הנאשמים, נעשתה הבחנה ביניהם. בעניין הנאשם 1 ובעניין הנאשם 2 נשקלה העובדה שלחובת כל אחד מהם ארבע הרשעות קודמות ואילו לנאשם 3 הרשעה אחת קודמת. כן ניתן משקל לכך שכל ההרשעות הקודמות של הנאשמים הן עבירות מסוגן של העבירות הנדונות, אשר נעברו בנסיבות דומות לנסיבות הנדונות. כמו כן, ניתן משקל מסוים לחרטה שהביעו הנאשמים, כל אחד בדרכו, גם אם כאמור בתסקירים בעניין שלושת הנאשמים, קשה לומר כי דובר בחרטה כנה. לצד זה אף נשקלו לגבי שלושת הנאשמים גם גורמי הסיכון המשמעותיים שעליהם הצביע שירות המבחן בעניין כל אחד מהם, כמפורט לעיל.

34. בהתאם לאמור, מיקום העונש של כל אחד מהנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם שנקבע לגבי כל אחד מהם, יהיה כלהלן: **הנאשם 1** - באמצע מתחם העונש (שנקבע בין 18 ל-42 חודש); **הנאשם 2** - באמצע מתחם העונש (שנקבע בין 22 ל-46 חודש); **הנאשם 3** - בחלקו העליון של השליש התחתון של מתחם העונש (שנקבע בין 12 ל-36 חודש).

על כל אחד מהנאשמים יושתו גם עונשי מאסר מותנה לתקופות משמעותיות, כדי שישמשו גורם מרתיע ממשי, לבל יחזרו



על העבירות ובייחוד לנוכח העבודה שלגבי כל השלושה, אין זו הרשעתם הראשונה. מאחר שזו הרשעתם החמישית של הנאשמים 1 ו-2, עליהם יושמו מאסרים מותנים ממושכים יותר מאלו שיושמו על הנאשם 3.

כמו כן, על כל אחד מהם יושם קנס בסך 2,000 ₪, בהתאם לסכום הקנס שנקבע בעניינו של מוסטפא.

סיכום גזר הדין

35. בהתאם לכל האמור, עונשם של הנאשמים יהיה כלהלן.

36. גזר הדין בעניין הנאשם 1, עלאא נגיב:

א. מאסר בפועל למשך **שלושים חודש**, החל מיום מעצרו ביום 4.1.2021 (במקרה של סתירה לרישומי שב"ס, יש לפעול על-פי רישומי שב"ס).

ב. מאסר מותנה למשך **שמונה חודשים**, שאותו יישא אם תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר יעבור עבירת הצתה או עבירת נשק מסוג פשע, או ניסיון לעבור עבירה כאמור.

ג. מאסר מותנה למשך **ארבעה חודשים**, שאותו יישא אם תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר יעבור עבירת נשק מסוג עוון, או ניסיון לעבור עבירה כאמור או עבירת התפרעות או עבירת מעשה פזיזות ורשלנות, לפי סעיף 338(א)(3) בחוק.

ד. קנס בסך 2,000 ₪, או 20 מאסר תמורתו. הנאשם 1 רשאי לשלם את הקנס בעשרה תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.7.2022.

37. גזר הדין בעניין הנאשם 2, נביל סדר:

א. מאסר בפועל למשך **שלושים וארבעה חודש**, החל מיום מעצרו ביום 4.1.2021 (במקרה של סתירה לרישומי שב"ס, יש לפעול על-פי רישומי שב"ס).

ב. מאסר מותנה למשך **שמונה חודשים**, שאותו יישא אם תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר יעבור עבירת הצתה או עבירת נשק מסוג פשע, או ניסיון לעבור עבירה כאמור.



ג. מאסר מותנה למשך **ארבעה חודשים**, שאותו יישא אם תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר יעבור עבירת נשק מסוג עוון, או ניסיון לעבור עבירה כאמור או עבירת התפרעות או עבירת מעשה פזיזות ורשלנות, לפי סעיף 338(א)(3) בחוק.

ד. קנס בסך 2,000 ₪, או 20 מאסר תמורתו. הנאשם 2 רשאי לשלם את הקנס בעשרה תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.7.2022.

38. גזר הדין בעניין הנאשם 3, זכריה בקרי:

א. מאסר בפועל למשך **עשרים חודש**, החל מיום מעצרו ביום 4.1.2021 (במקרה של סתירה לרישומי שב"ס, יש לפעול על-פי רישומי שב"ס).

ב. מאסר מותנה למשך **ששה חודשים**, שאותו יישא אם תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר יעבור עבירת הצתה או עבירת נשק מסוג פשע, או ניסיון לעבור עבירה כאמור.

ג. מאסר מותנה למשך **שלושה חודשים**, שאותו יישא אם תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר יעבור עבירת נשק מסוג עוון, או ניסיון לעבור עבירה כאמור או עבירת התפרעות או עבירת מעשה פזיזות ורשלנות, לפי סעיף 338(א)(3) בחוק.

ד. קנס בסך 2,000 ₪, או 20 מאסר תמורתו. הנאשם 3 רשאי לשלם את הקנס בעשרה תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.7.2022.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך ארבעים וחמישה יום.

ניתן היום, י"ג באדר ב' התשפ"ב, 16 במרץ 2022, במעמד הנאשמים ובאי-כוח הצדדים כמפורט בפרוטוקול הדיון מהיום.

**תמר בר-אשר,
שופטת**